

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์

: บริษัท เนติเวชชัยกร จำกัด

โดยนายธีระวัฒน์ [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึง
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมขอทราบข้อมูลของนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED]
ว่าทำงานอยู่ที่ใด และอัตราเงินเดือนเท่าใด

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๔/๑๑๔ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตนถือเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัย
ของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐
และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) หากเจ้าหน้าที่
ได้รับข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานและความสัมพันธ์
ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง อาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม
ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคม ประกอบกับข้อมูลที่สำนักงาน
ประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรงต่อ
การบังคับชำระหนี้ สำนักงานประกันสังคมจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

หน้า ๑ ใน ๕ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนาย [] จำเลยที่ ๑ และนาย [] จำเลยที่ ๒ ในความผิดฐานซื้อขายตัวเงินต่อศาลจังหวัดนครปฐมเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๖/๒๕๕๐ ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องได้ความว่า นาย [] จำเลยที่ ๑ ซื้อสินค้าประเภทสารเคมีไปจากผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นโจทก์หลายครั้ง คิดค่าสินค้าเป็นเงิน จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยตกลงชำระค่าสินค้าภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่ได้รับสินค้า หากผิดนัดยอมให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี โจทก์ส่งสินค้าให้จำเลยครบถ้วนแล้ว ต่อมานาย [] จำเลยที่ ๒ ได้ส่งจ่ายเช็คจำนวน ๒๙๕,๐๐๐ บาท ชำระค่าสินค้าบางส่วนแก่โจทก์ แต่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค โจทก์ทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย โจทก์คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี นับถัดจากวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ คิดเป็นเงินค่าดอกเบี้ย จำนวน ๓๘,๔๖๕.๗๕ บาท ขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ชำระเงิน จำนวน ๔๓๘,๔๖๕.๗๕ บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๐ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยจำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบชำระหนี้ จำนวน ๒๙๕,๐๐๐ บาท แก่โจทก์ ต่อมาศาลจังหวัดนครปฐมมีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๗/๒๕๕๑ ให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน จำนวน ๔๒๘,๘๔๙.๓๑ บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ชำระเงินแก่โจทก์ จำนวน ๒๙๕,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานประกันสังคมขอทราบข้อมูลของนาย [] และนาย [] ว่าทำงานอยู่ที่ใด และอัตราเงินเดือนเท่าใด เพื่อประกอบการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาล แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เมื่อถึงขั้นตอนการบังคับคดีปรากฏว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้ย้ายสถานที่ทำงานทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดตามบังคับชำระหนี้ได้ และในการทำสัญญาซื้อขายไม่มีหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน มีแต่เพียงบุคคลอื่นเป็นผู้ค้ำประกันเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีความจำเป็นที่ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป

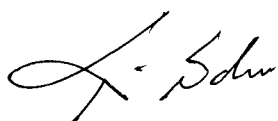
ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมชี้แจงเพิ่มเติมว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้เนื่องจากตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี” และข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้แก่บุคคลภายนอกหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น จะต้องเป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับคดีอาญาเท่านั้น สำหรับคดีแพ่งไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะสำนักงานประกันสังคมไม่ใช่หน่วยงานที่ใช้ในการติดตามบังคับชำระหนี้ และผู้อุทธรณ์สามารถใช้กฎหมายอื่นในการติดตามบังคับชำระหนี้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานและอัตราเงินเดือนของนาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกและหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๒

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

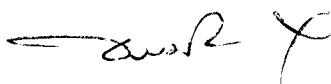
หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายอีกหาญ โทมรศักดิ์)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๒

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)